

Kolmapäev, 15. veebruar 2012

Stabiilsusvõlakirjade kasutuselevõtu teostatavus

P7_TA(2012)0046

Euroopa Parlamendi 15. veebruari 2012. aasta resolutsioon stabiilsusvõlakirjade kasutuselevõtu teostatavuse kohta (2011/2959(RSP))

(2013/C 249 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1173/2011 eelarvejärelevalve tõhusa rakendamise kohta euroalal⁽¹⁾ (kuulub majanduse juhtimist käsitlevasse kuue seadusandliku ettepaneku paketti),
 - võttes arvesse komisjoni 23. novembri 2011. aasta rohelist raamatut stabiilsusvõlakirjade kasutuselevõtu teostatavuse kohta,
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi Rehni esitlust majandus- ja rahanduskomisjonis 23. novembril 2011. aastal ja 29. novembri 2011. aasta arvamuste vahetust Saksamaa majanduseksperptide nõukoguga Euroopa võlalatamistfondi üle;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistuja Van Rompuy 6. detsembri 2011. aasta vahearuanne tugevama majandusliidu suunas liikumise kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Euroopa Parlament on nõudnud, et komisjon esitaks aruande eurovõlakirjade kasutuselevõtu võimalikkuse kohta, mis on majanduse juhtimise paketti (kuue seadusandliku ettepaneku pakett) käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu kokkuleppe lahutamatu osa;
- B. arvestades, et euroala on ainulaadses olukorras, kus euroala liikmesriikides on käibel ühtne vääring, ilma et sellega kaasneks ühine fiskaalpoliitika ja ühtne võlakirjaturg;
- C. arvestades, et solidaarvastutusega võlakirjade emiteerimine eeldaks sügavat lõimumist;
1. väljendab sügavat muret jätkuvate pingete pärast euroala riikide võlakirjade turgudel, mis kajastub suurenevates tootluse vahedes, suures volatiilsuses ja spekulatiivsetes rünnakutes viimase kahe aasta jooksul;
 2. on seisukohal, et euroala kui maailma tähtsuselt teise rahvusvahelise vääringu emiteeriija on kaasvatav rahvusvahelise rahandussüsteemi stabiilsuse eest;
 3. toonitab, et euroala ja selle liikmesriikide pikaajaline strateegiline huvi on kasutada ära kõiki võimalikke eeliseid, mis tulenevad ülemaailmseks reservvaluutaks kujunemise väljavaatega euro emiteerimisest;
 4. toonitab eriti, et USA võlakirjaturg ja kogu euroala riigivõlakirjaturg on võrreldav suuruse, kuid mitte likviidsuse, mitmekesisuse ja hinnakujunduse osas; juhib tähelepanu sellele, et euroala huvides võiks olla arendada välja ühine likviidne ja mitmekesine võlakirjaturg, ning stabiilsusvõlakirjade turg pakuks elujõulist alternatiivi USA dollarivõlakirjade turule ja teeks eurost ülemaailmse nn turvavääringu;

⁽¹⁾ ELT L 306, 23.11.2011, lk 1.

Kolmapäev, 15. veebruar 2012

5. on samuti seisukohal, et euroala ja selle liikmesriigid on vastutavad rohkem kui 330 miljoni inimese ja paljude äriühingute ning investorite kasutatava ja kaudselt ülejäänud maailma mõjutava vääringu pikaajalise stabiilsuse tagamise eest;
6. juhib tähelepanu sellele, et stabiilsusvõlakirjad erineksid võlakirjadest, mida emiteerivad sellised föderaalriigid nagu Ameerika Ühendriigid ja Saksamaa, ja seega ei saa neid rangelt võrrelda USA riigivõlakirjade ega Saksa riigivõlakirjadega;
7. avaldab heameelt rohelise raamatu esitluse üle, kuna sellega täideti Euroopa Parlamendi pikaajaline nõudmine, ning peab seda kasulikuks alguspunktiks edasisteks mõtisklusteks; on avatud ja ülimalt valmis aktiivselt arutama kõiki küsimusi – nii tugevusi kui nõrkusi – seoses stabiilsusvõlakirjade kasutuselevõtu teostatavusega eri lahenduste kaudu; julgustab komisjoni veelgi süvendama analüüsi ulatusliku avaliku autelu järel, milles peaksid osalema Euroopa Parlament ja riikide parlamendid ning Euroopa Keskpang, kui see on asjakohane; on seisukohal, et ükski komisjoni tutvustatud kolmest võimalusest ei ole iseenesest lahendus praegusele riigivõla kriisile;
8. võtab teadmiseks komisjoni hinnangu (mis on osa komisjoni rohelisest raamatust stabiilsusvõlakirjade kasutuselevõtu teostatavuse kohta), mille kohaselt stabiilsusvõlakirjad hõlbustaksid euroala rahapoliitika mõju edasikandumist ning aitaksid edendada euroala riigivõlakirjaturu ja euroala kogu finantssüsteemi tõhusust;
9. kordab oma seisukohta, et võlakirjade ühiseks emiteerimiseks tuleb luua jätkusuutlik fiskaalraamistik, mis on suunatud nii tugevdatud majanduse juhtimisele kui euroala majanduskasvule, ja et põhiküsimus on järjestuse määramine, mis hõlmab ühisraha kasutuselevõttu reguleerinud Maastrichti kriteeriumitele sarnanevat siduvat teekaarti ja sellest õppuse võtmist;
10. on seisukohal, et 8.–9. detsembri 2011. aasta Euroopa Ülemkogul tehtud otsuste aluseks olevad riigi rahanduse jätkusuutlikkuse parandamise eesmärgid aitavad ühtlasi luua vajalikud tingimused stabiilsusvõlakirjade võimalikuks kasutuselevõtuks;
11. on seisukohal, et stabiilsusvõlakirjad võiksid olla täiendav stiimul stabiilsuse ja kasvu paktist kinnipidamiseks, eeldusel et nende puhul arvestatakse moraalselt ohtu ja ühise vastutusega seotus küsimusi; märgib, et rohelises raamatus esitatud võimalused eeldavad muu hulgas järgmiste küsimuste täiendavat täpsustamist:
 - tulemuslikud turustiimulid võlataseme vähendamiseks,
 - sisenemise ja väljumise kriteeriumid, tingimuslikkuse kokkulepped, lõpptähtaja kokkulepped, rahastamiseliste ümberjagamise praegustele AAA-reitinguga riikidele,
 - süsteem, mille kohaselt intressimäärad on eri reitinguga liikmesriikides erinevad,
 - eelarvedistsipliin ja konkurentsivõime kasv,
 - protsükliiline ja võlast tulenev deflatsiooniline mõju,
 - piisav köitvus turuinvestorite jaoks, piirates ületagatust ja riskide ümberjagamist riikide vahel või sellest hoidudes;
 - stabiilsusvõlakirjade kõrgem nõudeõiguse järk riikide võlakirjadega võrreldes, kui liikmesriik jätab täitmata võlakirjadega seotud kohustused;
 - kriteeriumid, mille kohaselt laenu eraldatakse liikmesriikidele ja võla teenindamise suutlikkus;

Kolmapäev, 15. veebruar 2012

- mõõdetavad ja täidetavad võlaprogrammid;
- ühisraha kasutuselevõttu reguleerinud Maastrichti kriteeriumitele sarnaneva siduva teekaardi eeskirjad;
- likviidsusprobleemidega liikmesriikide suhtlus Euroopa finantsstabiilsusvahendi/Euroopa stabiilsusmehhanismiga;
- asjakohased õigusnõuded, sealhulgas lepingu ja põhiseaduse muudatused;

12. on seisukohal, et stabiilsusvõlakirjade väljavaade võib edendada euroala stabiilsust keskmises perspektiivis; kutsus komisjoni siiski üles esitama praeguse riigivõla kriisi otsustavaks lahendamiseks kiiresti ettepanekud, nagu Saksamaa majandusekspertide nõukogu välja pakutud Euroopa võlalunastamispakt ja/või Euroopa stabiilsusmehhanismi lepingu lõpuleviimine ning ratifitseerimine ja/või euroala võlakirjad (eurobills), samuti riigivõla emiteerimise ühine haldamine;

13. juhib tähelepanu sellele, et käesolev resolutsioon on esialgne vastus komisjoni rohelisele raamatule ja et sellele järgneb põhjalikum resolutsioon algatusraporti kujul;

14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa Keskpangale.

Tööhõive- ja sotsiaalsed aspektid 2012. aasta majanduskasvu analüüsis

P7_TA(2012)0047

Euroopa Parlamendi 15. veebruari 2012. aasta resolutsioon tööhõive- ja sotsiaalsete aspektide kohta 2012. aasta majanduskasvu analüüsis (2011/2320(INI))

(2013/C 249 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 9,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 145, 148 ja 152 ning artikli 153 lõiget 5,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28,
- võttes arvesse nõukogu 7. märtsil 2011. aastal vastu võetud Euroopa soolise võrdõiguslikkuse pakti (2011–2020),
- võttes arvesse komisjoni 23. novembri 2011. aasta teatist 2012. aasta majanduskasvu analüüsi kohta (COM(2011)0815) ja sellele lisatud ühise tööhõivearuande projekti,
- võttes arvesse oma 1. detsembri 2011. aasta resolutsiooni majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0542.